नकेवलमहमेकएवएवंकष्टांदशामापन्नः किंतुमहाजनोऽप्येवमेवक्लिश्यति अतःसर्वजनंपालयेतिप्रार्थयते एवमिति भवःसंसारएववैतरणीयमद्वारन
दी तस्यांमन्योऽन्यतोयानिजन्मादीनितेभ्योऽतिभीतंस्वेषांपरेषांचविग्रहेणयथायथंवैरंमैत्रंचयस्य एवंमूढंजनंपश्यन्त्वं हेपारचरतस्याःपारेस्थित
नित्यमुक्त हंतेतिअहोकष्टमित्येवमनुकंप्यअद्यपिपृहिवैतरणीमुत्तार्यपालय ॥ ४१ ॥ एकेनमयाकथंसर्वोजनस्तारणीयइतिचेत्तत्राह कोन्विति को
नुतेअत्रसर्वजनोत्तारणेप्रयासः नकोऽपि कुतः अस्यविश्वस्य भवसंभवलोपानामुत्पत्तिस्थितिसंहाराणांहेतोः ततोऽपिकिमेतदुष्करमितिभावः
उचितंचैतदित्याह मूढेष्विति त्वांचत्वदीयांश्चतारयिष्यामीमंदुरायहंमाकथाइतिचेत्तत्राह तवयेप्रियजनाः भक्ताः ताननुसेवमानानांनोऽस्माकंतेन
उत्तराणेनकिं कोऽतिप्रयासोऽसुरबालकाहरेः कोऽन्वत्रतेऽखिलगुरोभगवन्प्रयासः प्रह्लादइत्थमुपमंत्र्यमिथोनराणामीशेनसख्यमकरोदपनीयमा
यामिति ॥४२॥ वत्सप्रह्लादत्वांतावत्तारयिष्यामितावतैवकृतार्थःस्याः किमनेननिर्बंधेनेत्यतआह नैवेति हेपरसर्वोत्तम त्वद्वीर्यगायनमेवमहामृ

एवंजनंनिपतितंभववैतरण्यामन्योऽन्यजन्ममरणाशनभीतभीतम्॥पश्यन्जनंस्वपरविग्रहवैरमैत्रंहंतेति
पारचरपिपृहिमूढमद्य॥ ४१ ॥ कोन्वत्रतेऽखिलगुरोभगवन्प्रयासउत्तारणेऽस्यभवसंभवलोपहेतोः ॥ मूढे
षुवैमहदनुग्रहआर्त्तबंधोकिंतेनतेप्रियजनाननुसेवतांनः॥ ४२॥ नैवोद्विजेपरदुरत्ययवैतरण्यास्त्वद्वीर्यगा
यनमहाऽमृतमग्नचित्तः ॥ शोचेततोविमुखचेतसइंद्रियार्थमायासुखायभरमुद्वहतोविमूढान्॥ ४३ ॥
प्रायेणदेवमुनयःस्वविमुक्तिकामामौनंचरंतिविजनेनपरार्थनिष्ठाः॥नैतान्विहायकृपणान्विमुमुक्षएको
नान्यंत्वदस्यशरणंभ्रमतोऽनुपश्ये॥ ४४॥ यन्मैथुनादिगृहमेधिसुखंहितुच्छंकंडूयनेनकरयोरिवदुःखदुः
खम्॥तृप्यंतिनेहकृपणाबहुदुःखभाजःकंडूतिवन्मनसिजंविषहेतधीरः॥४५॥ तंतस्मिन्मग्नंचित्तंयस्यसोऽहं भववैतर
ण्याःनैवोद्विजे किंतुविमूढान्शोचामि तानेवाह ततोमहामृताद्विमुखंचेतोयेषां प्रत्युतइंद्रियार्थनिमित्तंयन्मायासुखंतदर्थंभरंकुटुंबादिभारमुद्वहतः
॥४३॥त्वंतावन्मुक्तिंगृहाण तांस्तुतत्त्वज्ञामुनयःउपदेक्ष्यंतीतिचेत्तत्राह प्रायेणेति नविमुमुक्षेविमुक्तिंनेच्छामि तर्ह्यन्यंकमपिप्रार्थय मामेवकिमि
तिनिर्बंधासिइतिचेदतआह त्वत्तोऽन्यमस्यजनस्यशरणंनपश्यामि ॥ ४४ ॥ नन्वेतेस्त्रीसंभोगादिनासुखिनएवनकृपणास्तत्राह यदिति करयोः
कंडूयनेनसंघर्षणेनेव दुःखमनुदुःखंयस्मिन् तर्हिदुःखत्वादेवततोनिर्विद्यमुच्येरन् तत्राह कृपणाःकामुकाः बहुदुःखभाजोऽपिइहगृहमेधिसुखे
नतृप्यंतिअलमितिनमन्यंतेकंडूतिवत्कामस्यदुःसहत्वात् ननुकेचित्कंडूतिमपिसहंतेकामंचेत्यत्राह त्वत्प्रसादात्तुकश्चिद्धीरएवमनसिजंकामंविषहे
तनतुसर्वेअत्रापिकंडूतिवदितिदृष्टांतः ॥ ४५ ॥